

РЕШЕНИЕ

№ 135

гр. ХАСКОВО, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА Д. ДЕЧЕВА

Членове: ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
ДИМИТРОВА
ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Р. З. Т.
като разглежда докладваното от ЖУЛИЕТА КР. СЕРАФИМОВА-
ДИМИТРОВА Въззивно гражданско дело № 20235600500189 по описа за
2023 година

Производството е въззивно и е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба подадена от Д. М. П. против Решение №7/04.01.2023г. на Районен съд – Хасково по гр.д. № 495/2022 г., по описа на съда.

С Решение № 7/04.01.2023 г. по гр. дело № 495/2022 г., Районен съд - Хасково е осъдил ЦПЛР „Обединени ученически общежития“, с ЕИК 126011866, гр. Хасково, бул. „Стефан Стамболов“ № 8, представляван от директора Д. А. Ц. да заплати на Д. М. П., ЕГН ***** от ****, сумата от 5130, 00 лева, представляваща обезщетение от още 4/четири/ брутни трудови възнаграждения по чл. 222, ал.3, пр. 2 от КТ, вр. чл. 1, ал. 1 от Постановление № 31/11.02.1994 г. на МС за увеличаване в някои случаи размера на обезщетенията по чл. 222, ал. 3 от КТ, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска - 07.03.2022 г. до окончателното изплащане, като иска по чл.86 ЗЗД, лихвата да се присъди от по-ранен момент - 20.01.2022 г. като

неоснователен е отхвърлен. С решението ЦПЛР „Обединени ученически общежития“ е осъден да заплати на Д. М. П. сумата от 300,00 лева, представляваща деловодни разноски, както и да заплати по сметка на Районен съд - Хасково държавна такса в размер на 205,20 лева и държавна такса в размер на още 5,00 лева, в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Недоволен от решението е останал въззивникът ЦПЛР „Обединени ученически общежития“, който чрез директора го обжалва в частта, в която е уважен предявеният иск по чл. 222, ал.3 КТ, с оплаквания за неправилност и незаконосъобразност. Излагат се съображения, че неправилно и в противоречие с практиката съдът е приел, че в случая трябва да се приложи чл. 1, ал. 1 от Постановление № 31/11.02.1994 г. на МС, като счита, че това постановление не следва да бъде прилагано в конкретния случай. Претендира от въззивната инстанция да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови ново по съществото на спора, с което да отхвърли предявения иск изцяло.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК е депозиран писмен отговор от въззиваемата Д. М. П., чрез пълномощника ѝ, с който се оспорва въззивната жалба и се излагат подробни съображения за нейната неоснователност. Прави се искане въззивната инстанция да потвърди обжалваното решение на Районен съд-Хасково като правилно, законосъобразно, обосновано и постановено в съответствие с относимата съдебна практика. И двете стани претендират присъждане на разноски по делото.

СЪДЪТ, като взе предвид становищата и доводите на страните и след като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 от ГПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.259, ал.1 ГПК, от надлежна страна в процеса и срещу подлежащо на обжалване съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен в рамките на доводите, заявени във въззивната жалба.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

С оглед наведените в депозираната въззивна жалба доводи, съдът намира следното:

Първоинстанционният съд е сезиран от Д. М. П. с искова молба, с която срещу ЦПЛР „Обединени ученически общежития“ с ЕИК 126011866, гр. Хасково, бул. „Стефан Стамболов“ № 8, е предявен иск с правно основание чл. 222, ал.3 от КТ.В исковата молба се твърди, че със заповед № 85/19.01.2022 г. на директора на ответника, на основание чл.328 ал.1 т.10 от КТ бил прекратен трудовият договор на ищцата, поради придобито право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 20.01.2022 г.На основание чл.222 ал.3 от КТ ѝ било изплатено обезщетение от две брутни заплати в размер на 2565 лева.Ищцата оспорила пред работодателя размера на определеното ѝ обезщетение по чл.222, ал. 3 КТ, с твърдението, че осигурителният ѝ стаж бил над 10 години като същият бил положен в областта на образованието, в училища на бюджетна издръжка и поискала изплащането на още 4 брутни заплати, но това ѝ било отказано.Според ищцата ответникът формално приложил разпоредбата на чл.222, ал.3 от КТ, без да обсъди осигурителния ѝ стаж за придобито право на пенсия в училища на бюджетна издръжка въпреки наличните при него документи. От 28.10.2000г. работила в ОУ“Христо Ботев“, гр.Хасково като **** до 12.09.2008 г. до неговото закриване и придобила осигурителен стаж от 7 години, 9 месеца и 14 дни.От 12.09.2008 г. до 01.07.2009 г. била регистрирана в Бюрото по труда, поради закриване на ОУ“Христо Ботев“,гр.Хасково.От 01.07.2009 г. започнала работа при ответника на същата длъжност като ****, а впоследствие и на други длъжности при ответника с временни прекъсвания до 20.01.2022 г., когато трудовото ѝ правоотношение било прекратено на основание чл.328, ал.1,т.10 от КТ. Позовава се на Постановление № 31 на МС от 11.02.1994 г. за увеличаване в някои случаи размера на обезщетенията по чл.222, ал.3 от КТ - при прекратяване на трудово правоотношение след 01.01.1993г. на работник или служител от организациите и звената на бюджетна издръжка, след като е придобил право на пенсия за изслужено време и старост, независимо от основаниято за прекратяването, обезщетението му по чл.222 ал.3 КТ се увеличавало в общ размер на brutното трудово възнаграждение за срок от шест месеца, когато независимо от

осъществяваните преобразувания, закриване, откриване, сливане или разделяне на организациите и звената на бюджетна издръжка, работникът или служителът е работил през последните десет години от трудовия си стаж в една и съща по отношение на изпълняваните основни функции и задачи, организация или звено на бюджетна издръжка. Осигурителният стаж на ищцата видно от документите с които разполагал ответникът бил над 10 години и е положен в областта на образованието, в училища на бюджетна издръжка, поради което ищцата претендира да ѝ бъдат изплатени от работодателя още 4 брутни работни заплати в размер на общо 5 130 лева /4 x 1282,50 лв./

Моли съда да постанови решение, с което да се осъди ответника да ѝ заплати сумата от 5130,00 лв., представляваща остатък от дължимото и неизплатено обезщетение по чл.222,ал.3 от КТ, ведно със законната лихва върху нея от 20.01.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и направените по делото разноски.

Ответникът - ЦПЛР „Обединени ученически общежития“, с ЕИК 126011866 е оспорил предявения иск изцяло като неоснователен. Намира за неоснователно твърдението на ищцата, че има осигурителен стаж повече от 10 години, което да обосновава искането ѝ за заплащане на 6 брутни заплати. Стажът ѝ при ответника на различни длъжности бил общо 7 години, 3 месеца и 24 дни, с прекъсване, като преди това работила в НУ „Христо Ботев“, гр.Хасково 7 години, 9 месеца и 14 дни, като ****. Този ѝ стаж бил несъотносим към цитираното Постановление № 31 на МС от 11.02.1994 г., тъй като по отношение на ответника не били осъществявани преобразувания, закриване или откриване, сливане или разделяне на организациите и звената, които да предпоставят негова връзка с ОУ „Христо Ботев“ - Хасково. Ответникът и училището, макар да били звена на бюджетна издръжка не били част от една и съща система и между тях нямало свързаност, поради което липсвало основание да се зачете стажът в училището, като стаж придобит от група предприятия, по смисъла на чл.222, ал.3 от КТ.

Претендира от съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск изцяло като неоснователен и недоказан и да присъди направените по делото разноски.

При разглеждането на делото първоинстанционният съд е събрал всички относими към спора и сочени от страните доказателства, които са необходими за изясняването му от фактическа и от правна страна.

Спорният момент в производството се свежда до размера на обезщетението по чл.222, ал.3 от КТ дължим от ответника в качеството му на работодател на ищцата.

Не се спори по делото и се установява от събраните писмени доказателства, както и от отбелязванията в трудовата книжка на ищцата и от приетото лично трудово досие, че стажът на ищцата при ответника е общо 7 години, 3 месеца и 24 дни, с прекъсване, като преди това ищцата има трудов стаж и в НУ „Христо Ботев“ - Хасково - 7 години, 9 месеца и 14 дни. Трудовото ѝ правоотношение с училището е прекратено, считано от 11.09.2008 г, на основание чл.328 ал.1 т. 1 от КТ - поради закриване на училището със заповед на министъра на образованието и науката. Целият останал трудов стаж на ищцата с положен при ответника, с две прекъсвания, след които ищцата се е регистрирала в НОИ. НУ „Христо Ботев“ - Хасково, където ищцата е прослужила 7 години, 9 месеца и 14 дни, е закрито след което ищцата е започнала работа в ЦПЛР „Обединени ученически общежития“, гр. Хасково, където е работила в продължение общо на 7 години, 3 месеца и 24 дни през последните десет години от трудовия ѝ стаж.

Видно от приетите и неоспорени от страните писмени доказателства ищцата е престирала труда си в една и съща по отношение на изпълняваните основни функции и задачи организация или звено на бюджетна издръжка. И ответникът Център за подкрепа за личностното развитие „Обединени ученически общежития“, гр.Хасково и НУ“Христо Ботев“ са институции на бюджетна издръжка в сферата на образованието към Община - Хасково, видно от приетото от общината писмо. Центърът за подкрепа за личностно развитие е институция в системата на предучилищното и училищното образование, в която се организират дейности подкрепящи приобщаването, обучението и възпитанието на децата и учениците, както и дейности за развитие на техните интереси и способности. По Закона за предучилищното и училищното образование ответникът е юридическо лице - чл.29 ал.1 от ЗПУО, като в наименованието му се съдържа указание и за предмета на дейност - чл.32 от ЗПУО. Училището като институция в системата на

предучилищното и училищното образование, съгласно чл.25 ал.1, вр. чл.2 ал.3 от ЗПУО също е юридическо лице - чл.29 ал.1 от ЗПУО.

За да възникне правото на обезщетение по чл.222 ал.3 КТ, законът не поставя изискване за непрекъснатост на стажа, както и изискване заеманите длъжности да са педагогически, поради което възражението на ответника, че част от длъжностите, които ищцата е заемала: **** в НУ „Христо Ботев“, гр.Хасково и при ответника: ****, **** и *** са педагогически се явява неоснователно. Разпоредбата на чл.222, ал.3 от КТ в редакцията ѝ /ДВ, бр. 107 от 2020 г.) дава право на по-голямото по размер обезщетение, ако служителят е придобил при същия работодател или в същата група предприятия 10 години трудов стаж през последните 20 години, като е без значение обстоятелството, че ищцата не е прослужила стажа си на една и съща длъжност, която да е педагогическа, за да се възползва от привилегията по Постановление № 31 на МС от 11.02.1994 г. В чл.1, ал.1 от ПМС не се съдържа изискване за вида на изпълняваната длъжност, длъжността да е неизменна през всичките 10 години, или да е педагогическа такава. Изискването е за работа в една и съща по отношение на основните функции и задачи, организация или звено на бюджетна издръжка, като причините поради които лицата не са работили при един и същ работодател през тези години следва да са обективни и независещи от волята им - преобразувания, закриване, откриване, сливане или разделяне на организациите и звената на бюджетна издръжка. Ищцата има трудов стаж и в НУ „Христо Ботев“ - Хасково - 7 години, 9 месеца и 14 дни, като трудовото ѝ правоотношение с училището е прекратено, считано от 11.09.2008 г, на основание чл.328 ал.1 т. 1 от КТ, поради закриване на училището със заповед на министъра на образованието и науката, която причина за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение е обективна и независеща от нея.

С оглед изложеното и на основание чл.22,2 ал.3 пр.2 от КТ, вр. чл.1, ал.1 от Постановление № 31/ 11.02.1994 г. на МС за увеличаване в някои случаи размера на обезщетенията по чл.222 ал.3 КТ - при прекратяването на трудовото правоотношение с ищцата, ответникът в качеството на неин работодател е следвало да ѝ изплати обезщетение в размер на brutното и трудово възнаграждение за 6 месеца, вместо изплатеното ѝ обезщетение в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за 2 месеца при прекратяване на трудовото ѝ правоотношение. Ответникът е изплатил на ищцата при

прекратяване на трудовото й правоотношение 2/две/ заплати, поради което следва да бъде осъден да заплати на ищцата обезщетение в размер на още 4 брутни трудови възнаграждения, или общо 5 130,00 лв. /4 x 1 282,50 лв./, ведно със законната лихва, считано от предявяване на иска - 07.03.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

До същите правни изводи е достигнал и първоинстанционният съд, поради което обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

Предвид неоснователността на подадената въззивна жалба и на основание чл.78, ал.3 ГПК, въззивникът следва да заплати на въззиваемата страна направените пред настоящата инстанция разноски в размер на 500,00 лева - за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 7/04.01.2023 г.по гр. дело № 495/2022 г., Районен съд – Хасково.

ОСЪЖДА ЦПЛР „Обединени ученически общежития“, с ЕИК 126011866, гр. Хасково, бул. „Стефан Стамболов“ № 8, представляван от директора Д. А. Ц., да заплати на Д. М. П., ЕГН ***** от **** разноски за въззивната инстанция в размер на 500,00 лева – за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС - София, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____